

качества, които трѣбва да залѣгаме да ся вкореняты и развияты въ дѣте-то.

Вторый планъ е планъ на къщѣ; нѣ той може да ся замѣни и съ планъ на училище, ако училището захваща цѣлъ сградѣ. Третий планъ е планъ пакъ на къщѣ, нѣ съ двора, съ градинѣ-тѣ и съ оградѣ-тѣ ѿ, сир. съ всички-ты оныя принадлежности, за които дѣца-та четѣтъ въ книгѣ-тѣ. Вторѣ-тѣ годинѣ може да ся прѣмине съ тыя три плана. Третѣ-тѣ годинѣ може да ся учи планъ-тъ на *улицѣ-шѣ*, на коѣто ся находитъ къща-та или училище-то, планъ-тъ на *село-шо* или на *града*, планъ-тъ на *околность-шѣ* и, най-сетнѣ, планъ-тъ на *рѣкѣ-шѣ*, която съ течение-то си трѣбва вече да извади дѣте-то отъ ближнѣ-тѣ околность въ широко-то му отечество. Слѣдъ таково приготвеване, четвѣртѣ-тѣ годинѣ, ще е лесно вече за дѣте-то да подкачи да учи земеописание на отечество-то си.

СЪДРЪЖАНИЕ НА ВТОРЫЙ ДѢЛЪ:

„ГОДИШНЫ ВРѢМЕНА“.

Всичко, що става на тоя свѣтъ, става въ нѣкое извѣстно мѣсто, и въ нѣкое извѣстно врѣмя. Ако искаме учение-то да не е сухо, отвлѣчено и чястно, а да помага на развитие-то на дѣте-то въ всичкѣ-тѣ му природнѣ цѣлость, не трѣбва никога да изоставяме мѣсто-то и врѣмя-то. Едно събытие, ако ся прѣдстави на ученика, че е станѣло въ извѣстно нему мѣсто и въ еди-кое си врѣмя на годинѣ-тѣ, вкоренявася въ душѣ-тѣ на дѣте-то дълбоко и плодovито. Ето защо е много полезно, кога ся учи история, да ся прѣдставя живо на дѣца-та онова мѣсто,